

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10. kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Shod slovenskih visokošolcev.

Nismo mislili, da se nam bo še baviti s shodom slovenskih visokošolcev, ker se nam je zdel odpor jako maloštevilnih, takojmenovanih katoliških dijakov proti skupni organizaciji brez-pomembni, ali storiti moramo to vsled poročila, katero je o vsedijaškem shodu priobčil „Slovenec“. V tem svojem poročilu je „Slovenec“ zopet jedenkrat sijajno pokazal vsa tista značilna svojstva, katera smo od nekdanj na njem najbolje občudovali in katera neizmerno mnogo pripomorejo k ublaženju obstoječih nasprotstev.

Uspeh vsedijaškega shoda je, da nam je pri-nesel izjavo slovenskih visokošolcev za vseučilnišče v Ljubljani in da je vstvaril temelj občni dijaški organizaciji. Shod je imel torej vesel pozitiven uspeh in je pomemben za ves narod, v katerem bodo sedanjí visokošolci v nekaj letih poklicani, zavzeti važna mesta.

Važnost shoda tiči v njegovih sklepih. „Slovenec“ pa je vso stvar zasukal in vso važnost položil na debato o dijaški organizaciji, na razpor mej dijaštvom, dasi o razporu prav za prav ni možno govoriti, ker je število takojmenovanih katoliških visokošolcev tako neznatno, da ne pride v poštev, kar dokazuje dejstvo, da se je vzlic odpora teh visokošolcev posrečila organizacija, v kateri je združena preogromna večina vsega slovenskega dijaštva.

Ta večina je malenkostni manjšini katoliških dijakov ponudila roko v pošteno spravo na narodni podlagi in za skupno narodno delo. Povabila je katoliške visokošolce na shod in povabila tudi bogoslovce, dasi ti v pravem pomenu besede ne spadajo mej akademike. Nasvetovala je organizacijo, proti kateri tudi katoliško dijaštvo ni vedelo ničesar bistvenega ugovarjati, a vzlic temu so katoliški dijaki odklonili spravo, odklonili ponudeni jim kompromis, dočim se ljubljanski in mariborski bogoslovci shoda niti udeležili niso, ker ta že v naprej ni kapituliral pred zahtevami katoliškega dijaštva.

Katoliški dijaki so zahtevali kratko malo

popolno kapitulacijo ogromne večine slovenskega dijaštva. Odklonili so vsak kompromis, češ, da s svojimi načeli ne barantajo, pač pa so zahtevali, naj s svojimi načeli baranta vse ostalo dijaštvo, katero ima na svoji strani velikanško večino vseh dijakov.

Zaman so stud. phil. Reisner, stud. phil. Pirnat in stud. phil. Nachtigall z rodoljubno unemo naglašali, da večina od katoliškega dijaštva ne zahteva nobenega sacrfizio dell' intelletto, da ne zahteva, naj bi le za las odnehali od svojih načel in da zahteva večina zase samo tisto svobodo, kakor jo radovoljno priznava manjšini. Katoliško dijaštvo vzlic temu ni odnehalo. Odklonilo je kompromis, odklonilo ponudeno spravo, ako se organizacija ne postavi na katoliško podlago in ker se večina dijaštva svoji svobodi ni hotelo odreči, se katoliško dijaštvo, ki je imelo na shodu mej 200 dijakov celih 13 zastopnikov, ni pridružilo skupni organizaciji.

Materijalnega pomena to pač ne bo imelo, ker je „katoliških dijakov“ premalo. Dijaška organizacija bo tudi brez sodelovanja katoliških dijakov močna in uplivna ter bo lahko delovala na dosego svojih smotrov. Lepše bi seveda bilo, ako bi se bilo vse slovensko dijaštvo zjediniilo, a da se to ni doseglo, tega so krivi jedino in izključno samo katoliški dijaki, ki so nastopili z vso nestrpnostjo in z očitnim namenom, ali dobiti popolno zmago ali pa preprečiti skupno organizacijo, in katerih postopanja ni nihče tako dobro ožigosal, kakor poslanec dr. Žitnik v svojem govoru pri banketu, ko je zaklical „ne iščimo tega, kar nas razdvaja, ampak samo to, kar nas druži“.

Debata o organizaciji je najlepše spričevalo tolerantnosti in resničnega rodoljubja slovenskega dijaštva in dokaz nestrpnosti, nespravljalivosti in bojaželjnosti katoliškega dijaštva. Večina slovenskih visokošolcev je z odklonitvijo organizacije na katoliški podlagi postopala popolnoma korektno in pravilno in posvedočila, da je v resnici zrela za akademiško svobodo. Ako bi bilo dijaštvo pred katoliškimi dijaki kapituliralo,

ako bi si bilo vezalo roke, bi vsakdo in po vsi pravici sklepal, da nima smisla za akademiško svobodo in da ne ve, da je svobodno študiranje, svobodno razmišljanje, sploh svobodno gibanje jedro in bistvo akademične svobode. Visokošolci, kateri si dajo pri iskanju resnice delati ovire, kateri resnice ne iščejo, ampak si jo dajo diktirati, kateri si dajo ukazovati, po kakih principih bodo uravnavali vse svoje delovanje in nehanje, tisti akademične svobode niti vredni niso.

Vse „Slovenčev“ nelojalno zavijanje in preobračanje ne prikrije dejstva, da so nespravljalivi katoliški dijaki čakali na shodu slovenskih visokošolcev popoln poraz. Izmej 200 visokošolcev jih je bilo samo 13, ki so se uprli skupni organizaciji, vsi drugi so bili jedini in solidarni, a ta ogromna večina za vse svobodomiselné rodoljube jamstvo, da bo slovenska inteligenca tudi v prihodnji generaciji zaščita in zaslonba svobode in napredka ter jamstvo, da gotova drevesa tudi v prihodnji generaciji ne vzrastejo nebu pod oblake.

V Ljubljani, 23. avgusta.

K položaju. Iz Budimpešte se poroča „Neue Freie Presse“, da se snide državni zbor 12. septembra, ter da bodo imele jutrišnje ministerske konference vsekakor uspeh. Avstrijska vlada je pripravljena za največje koncesije ter bode po dokončanih pogajanjih in potem, ko se sestane državni zbor, demisijski rala. Nagodba z Ogersko se dožene bržčas tako, da se sprejme na Ogerskem parlamentarnim potom, v Avstriji pa s § 14. — „Pest. Naplo“ javlja, da je grof Thun pripravljen preklicati jezikovne naredbe, a da ga pri tem zadržuje še krona, ki želi, da se prej dožene sprava mej Čehi in Nemci. Grof Thun meni pridobiti desničarske stranke z novimi koncesijami. — Ob priliki češkega katoliškega shoda piše glasilo nadškofa grofa Schönborna, „Katolicke Listy“: „Na pragu nove dobe stojimo, dobe velikih del in bojev, ki odločijo obstanek ali razpad države“. — O radikalnem govoru poslanca Slame smo že včeraj poročali v brzojavkah; dostavljamo le še gla-

LISTEK.

„Jadac“.

Spisal Saveljev.

Kostanji so šumeli nad nami in skozi temno vejevje se je videlo tu pa tam zamolklo-sinje, visoko nebó, posejano z redkimi zvezdami. Polastilo se nas je nenadoma nekaj nejasnega, — podobnega tihemu, romantičnemu čustvu, kakor ga začuti človek, kadar popije pozno na večer dve čaši čaja in se zagleda s široko odprtimi očmi v mračno daljavo.

Gospodična Koprivnikova je vzdihnula in se naslonila nazaj na stol, da se je zasvetil izza sence njen drobni, beli obrazek, kakor izsekan iz mramorja. Marko pa si je pogladil svoje silne, navzdol viseče brke ter govoril dalje s precej jednostavnim, malo hripavim glasom.

„Krasna je bila ta ženska, — prekrasna! Škoda samó, da ni imela črnih očij . . . , a vrag vedi, — odkar sem videl ta dva čudovita siva bisera, leketajoča se v rosní luči, — nimam nobene simpatije več do temnih dijamantov. Lase je imela temnorjave z lahniim zlatim bleskom, in padali so ji globoko na čelo, skoro do obrvij, zapognjenih v dvoje mojsterskih valutah. Kar se tiče obraza, — molčimo! Ta zamolklo-bela lica, ta prozorni, drhteči rimski nasek, ta pohotno se smehlajajoča, polna

ustnica . . . ah, zdi se mi, da so ustvarjene te lepote samo zato, da jih vidi človek samo jedenkrat v življenju in sanja o njih, kadar se vrača v jasnem večeru iz kavarne.

Imé ji je bilo Lejla.

In Lejla je imela moža, kakoršni so tam na našem romantičnem slovanskem jugu vsi možje lepih žen: rujav in suh, z velikim zakrivljenim nosom, mežikajočimi, rudeče obrobjenimi očmi in širokimi, lopatastimi rokami . . . Kaj hočemo? In Pera Josimović je bil celó zaljubljen v svojo ženo, kar na našem romantičnem slovanskem jugu ni navada!

Ob prašni glavni ulici je stala hiša Pere Josimovića. Stoji še dandanes. Poslopje je veliko in bleščeče belo, na cesto pa gleda samo troje majhnih oken, udolbenih visoko gori in zagrnjenih s temnimi gardinami. A časih o mraku se prikaže pri srednjem oknu svetla bela roka, zaleskeče se zlata zapestnica in gardine se razgrnejo. Tam doli na cesti se gnetejo cigani v razdrapanih, pisanih oblekah, sključeni židje v dolgih kaftanih, kmetje v svetlih prslukih in čakširih, mohamedani v rudečih fesih in naša moderna mestna elita v nerodni črni toaleti, ukrojeni po lanski modi. Nosljavi, zategnjeni glasovi . . . hrupen smeh . . . glasovi harmonike . . . pijana pesem iz najbližje kafane . . . jedrnate jugoslovanske kletve . . .

A tam gori ob oknu sloni lepa Lejla, gleda s polzatisnjenimi očmi na cesto in sanja. Zakaj Lejla je zaljubljena . . .

Ali v kakega Obilica s plamenečimi očmi v zagorelem obrazu z in junaškim srcem v ponosno obokanih prsah? — ali v kakega Rinaldinija s tragičnim pogledom pod gostimi obrvmi in krvavim jataganom ob pasu? — v južnega pevca s sentimentalnimi kodri nad belim čelom in drhtečo tamburico v rokah? . . .

Njena duša si je zaželela Rade Milovanovića; in Rado Milovanović je komí v trgovini žida Nahmijasa, ki prodaja ob kamenem šoru preproge iz Smirne, dragoceno srbsko platno in turške vezanine, izdelane od nežnih svetlih prstkov v tihih haremi . . .

Lep fant je Rado Milovanović; krepka, velika postava, zdrav obraz, nedolžne, plave oči in svetli lasje; nedoločen, prostodušen smehlaj plava krog njegovih polodprtih ust in njegove brke so mehke in redke . . .

Lep fant je Rado Milovanović in nenavaden — tepec.

Sprehaja se večer za večerom pod oknom Lejline, a ne ozre se gor. Ne ozre se gor in Lejla se vrača v temno sobo, napolnjeno s težkimi parfami, zakriva si obraz z rokami in njeno čudovito telo trepeče na divanu od ljubezni in poželenja.

silo sprejete resolucije, katero so volilci Slame živahno aklamirali: Iz dosedanjih bojov smo dobili izkušnjo, da je jedina naša obramba državno pravo, katero si moramo priboriti. Radi nagodbe z Ogersko zahtevamo od svojih zastopnikov, da se ne vdadó v boju za naša prava madjarskemu izkoriščanju. Hkratu izjavljamo, da zahtevamo, naj stopijo naši poslanci v slučaju, da se jezikovne naredbe odpravijo, a se z zakonom ne nadomesté, proti vladi v najodločnejšo opozicijo. — „Narodni Listy“ pišejo: Češki narod je smatral grofa Thuna za energičnega moža, kateremu ustava v trenutni stiski ne bo delala sivih las. Če pa hoče ohraniti ustavo, ko si je vendar pri nastopu pridobil polnomočje podreti itak gnjila konstitucionalna tla, potem vprašamo, kaj pa je prav za prav njegov namen in njegova naloga? Ustavno se nagodba ne more izvršiti. Ako se torej Thun ne upa odpraviti sedanje bankrotne ustave, potem mu ne preostaja drugzega, kakor da odpravi naredbe. To pa bi bila želahko storila Badeni in Gautsch. — „Pizeuski Obzor“ meni, da vzraste po 24. t. m. bržčas na Češkem vihar, dà pravi orkan, ki pa se ne bo polegel tako, kakor se je leta 1893—1895., ko je vladalo izjemno stanje. — „Hlas Naroda“ pa pozivlja Čeha, naj bodo sedaj, „ko je nabujskano vse proti njim“, radikalni!

Malorusi proti Poljakom V Lvovu so sklenili zaupni volilni močje Malorusov obširno spomenico, katero so poslali cesarju in grofu Thunu. V spomenici se pritožujejo, da jih Poljaki na vseh poljih majorizujejo, ter da jim kratijo cerkvene, narodne, socialne, gospodarske in kulturne pravice. Poljaki storé vse, da bi zatrli narodni značaj Malorusov. Zategadelj pa odklanjajo Malorusi kar najodločnejše v poljskem deželnem zboru sklenjeno adreso, ki zahteva deželno avtonomijo, češ, potem bi bili Malorusi izročeni Poljakom na milost in nemilost. Spomenica prosi, da bi se položaj maloruskih kmetov izboljšal s pomanjšanjem davkov, da bi se pomnožilo število ljudskih in srednjih šol, da bi se deželni šolski svet razdelil v poljsko in malorusko sekcijo ter bi se razširile pravice maloruskega jezika pri uradih in sodiščih. Zlasti pa si želé Malorusi splošnih direktnih volitev. Spomenica našteva nebroj slučajev poljskega političnega nasilstva ter prosi za pravično in nepristransko deželno upravo. — Slovanska vzajemnost bo torej mej Poljaki in Malorusi še dolgo le pobožna želja!

Financijska kriza v Turčiji. V „Mehvretu“ je izšel članek Ahmeta Rize, ki dokazuje, da stoji Turčija na robu finančne propasti. Voja odškodnina po grško-turški vojni je zaslepila samo za malo časa visok Osmanlija, a zdaj je jasno vsem, da so imeli korist le tuji kapitalisti in špekulantje. Dolgovi Turčije presegajo najsmelejšo višino, zato pa ne dobivajo niti uradniki, niti vojniki redne plače, nego jim je država dolžna. Toda sultan, ki ne dela ničesar ter nima nikakega razuma za narodno gospodarstvo, sprejema vsako leto plačo rednih 25 milijonov frankov, da more razsuno živeti ter rediti celo vojsko žensk, vohunov in suženjskih slug. Sultan je posestnik 1200 posestev, ki mu donajajo vsaj še jedno letno plačo. In te ne rabi za drugo

Kostanji so šumeli nad nami in zvezde so svetile še jasneje, bele in drhteče, kakor kaplje raztopljenega srebra.

„In Lejla je legla na srce bolna melanholija. Poklicala je k sebi ciganko Džulizaro in Džulizaro je razložila po mizi umazane karte, stisnila ustna ter se zamislila...

„Ne žalite se, gospa velemonožna, nad svojo nerodovitostjo — Lejla ji je podarila deset dinarov ter jo vrgla na cesto.

„Oh, kje mi je, ubožici, dragoceni biser, da ga popijem v svojo tolažbo, stopljenega v vodi iz Jeruzalema? Kje je talisman, da ga položim pod svoje vzglavje in se vzdramim z lahkim srcem in jasno dušo?... Kje je čarovna pijača, da jo ponudim tebi, ti moj dragi in napojim tvoje misli s sladkim hrepenenjem?“

Kakor se vidi, na svojega moža ni mislila; tudi ji niti najmanj ni palo v glavo, da bi bilo na vsi stvari kaj pregrešnega. Nasprotno! Kadar je sanjala na divanu, zdelo se ji je, da se oglašajo nad njo poltihi glasovi nevidnih vijolin, in da se odpira pod njenimi očmi sedmi raj nevernega proroka... Njena duša se je dvigala, mehki udje so se tresli v nebeškem čutu in ustna so kipela v nezavestnem smehljanju...

A Rado Milovanović je bil tepec. (Dalje prih.)

— tako piše Ahmet Riza — kakor za korupcijo in kovanje vsakovrstnih zločinskih načrtov.

Jubilejska slavnost v Celji.

(Konec.)

V „Nar. domu“ smo se vsedli k skupnemu obedu, a ob tretji uri nas je že klical glas h glavni skušnji.

Hitro se je zvečer napolnila prostorna dvorana v „Nar. domu“ z občinstvom, željnim izrednega užitka. Priznati moramo, da nam ta ni izostal.

Mej pevskeimi točkami je sviral veteranska godba iz Zagreba večinoma slovanske skladbe. Ista godba je preskrbela tudi godbo za ples, ki je trajal do ranega jutra.

Mej tem pa, ko smo mi v našem svetišču čestili Muze, imel je celjski mob po mestnih ulicah svoje orgije. Policija je pokazala zopet, da nikakor ni zmožna ukrotiti nemirneže. Dogajali so se nečuvenci prizori. Prakticirali so tako, da se je nemški fakin zaletel v kmetskega fanta. Ako se je slednji potem postavil po robu, je začel fakin na ves glas klicati policijo na pomoč, češ, da ga je fant zmerjal in razžalil. Stražnik je kar po informaciji mestnega fakina zgrabil kmetskega fanta ter ga tiral v zapor. Pozaprl so na ta način kakih 20 kmetskih fantov. Če je kmetski fant zavpil „živio“, hitro je bila policija na mestu in brez ugovora hajd v zapor. Fakinaža pa je nekaznovano in mirno tulila naprej, žvižgala in razgrajala, ne da bi ji kdo le žal besedico očital. Vprašali smo orožnike, kako da smejo nasprotniki nekaznovano razgrajati in zakaj jih ne zapro. Odgovorilo se nam je, da orožniki iz lastnega nagiba ne smejo ničesar storiti, ker so le v pomoč mestni policiji; da smejo še le tedaj intervenirati, kadar bomo napadeni. Lepe varnostne naprave, katere naj bi me stoprav tedaj ščitila, kadar bom že nož čutil mej rebri! Pa bilo je žalibog tako! Ovadili smo slučaj, ko je stražnik držal kmetskega fanta, štirji mestne barabe so ga pa topli. Baje so to bili 4 nemški akademiki, pa tega ne verujemo. Ko so naši gostje odhajali na kolodvor, čakali so jih nasprotniki kakor cestni roparji, metali vanje kamenje, jajca, hudičevo olje in črnilo. Orožniki in policija pa so stali poleg ter mirno gledali divje početje. Slučajno so pri hudodelnem početju zgrabili zloglasnega Öhsa. Branil se je na vse kriplje orožnikom, ki so ga aretovali ter klical ne pomoč — mestno policijo. Uklenjenega so ga odpeljali v zapor, komaj je bil tam pet minut, že je prišel vodja mestnih uradov, da se mora Öhs izpustiti. Na ta način so baje Öhsa štirikrat zaprli in zopet izpustili, da fakinaža ni ostala brez vodje. V zadnjem slučaju se orožniki vendar niso udali ter ga kakor hudodelca zasačenega pri zločinu samem odvedli v zapor na okrožno sodišče. Drugi dan pa — čujte in strmite! — sta šla župan in podžupan celjskega mesta do predsednika okrožnemu sodišču prosit, da bi izpustili hudodelca. Ni li to značilno za naše razmere — celjski župa prosi za prostost človeka, ki je bil že več kakor 27 kaznovan?!

Pripetila se je tudi težka telesna poškodba, ko je nekdo izmeje druhali z nožem dregnil nekega poštnega uradnika.

Upravičeno pa sedaj kličemo na pomoč državne oblasti, da nas store deležne istih pravic, katere uživajo drugi avstrijski državljani. Tudi v mestu Celju zahtevamo, da nam je zagotovljena telesna varnost in prostost, ter varnost lastnine. Ako pa nam mestna uprava s svojo samoupravo teh ne more ali noče zagotoviti; tedaj je dolžnost državnih oblasti, da nam jih zagotovijo. Proč s tako samoupravo, ki zlorablja svoje pravice. Taka samouprava obstoji le še v sramoto državi, ki se še nazivlje pravno državo. Najmanj pa kar smemo in tudi moramo zahtevati je to, da dobimo drugo varnostno upravo. Mestni policiji mi celjski in okoliški Slovenci ne zaupamo in ji tudi ne moremo zaupati. Policija sama se mora zavedati, da ni več sposobna vladati tistih elementov, katere je bila sama odgojila. Kaj je treba dobri policiji v pomoč vojaštva in orožnikov? Saj nam je c. kr. okrajni glavar sam dejal, da se upa s pomočjo dveh orožnikov narediti normalne razmere v Celji. Najskrajnejši čas je, da se store normalne razmere. Živimo kakor v roparskem brlogu. Zlasti po noči smeš izza vsacega ogla pričakovati napad. Streljanje iz samokresov je na dnevnem redu. Policija pa je slepa in gluha za vse stvari. Saj so Slovenci napadeni!

Koliko je mestni upravi do pravicoljubja in do ravnopravnosti, ali pa, da se izrazimo po njenem načinu, do „javnega miru in reda“, pokazala je v ponedeljek dne 15. t. m. Nemškim biciklistom je dovolila sprevoz skozi mesto in ker jih seveda najkrajša pot vodi na Graško cesto, kjer so imeli dirko, so šli mimo „Narodnega doma“. V spremstvu so imeli vse celjsko barabstvo, ki je zagnalo divje vpitje spricho „Hetzeste“. Jediní stražnik, ki jih je spremljal, jih je komaj vzdržal, da niso udrli v „Nar. dom“. Nas takrat ni bilo doma. Izleteli smo bili deloma na Teharje, deloma v Žalec. Tedaj pa so ti junaki kazali svoj pogum. Zvečer proti sedmi uri pa so v polni organizaciji še enkrat naskočili „Narodni dom“; pregnale so jih doma ostale ženske z mokrimi cunjami in vodo. Okrajni glavar pa, ki je opazoval ves prizor, je naglo po-

lal po vojaštvo, da je isto zopet zaprlo vse dohode do „Nar. doma“.

Še jedenkrat torej apelujemo do pravičnosti državnih oblastij. Ako nas one ne bodo ščitile, bode na sramoto avstrijske države v našem mestu prav kmalu nastopila doba „Faustrechta“!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. avgusta

— (Taka je naša ravnopravnost!) Kakor je znano, je g. dr. Radoslav Pipuš na shodu slovenskih odvetnikov in notarjev v Ljubljani poročal, da je okrajna sodnija v Cmureku zavrnila slovensko tožbo, ker ni bila spisana v nemščini. G. dr. Pipuš se je proti takemu postopanju pritožil na višje deželno sodišče v Gradcu, ki pa pritožbi ni ugodilo. Gospod dr. Pipuš se je v svoji pritožbi izrecno skliceval na določilo § 13. o. s. r., po katerem morajo stranke svoje spise, namenjene sodniji, napravljati v jeziku, ki je v deželi navaden. Na ta paragraf se je sklicevalo najvišje sodišče na Dunaju, ko je letos ugodilo pritožbi neke nemške stranke v Hebu, ki se je pritožila, ker je prva instanca v smislu jezikovnih naredb za Češko izjave češkega odvetnika zapisovala češki. Najvišja sodnija je na ta način molče izrekla, da jezikovne naredbe ne pridejo v poštev, ampak da je v tem oziru odločilen samo zakon, in da je v Hebu samo nemščina v deželi navaden jezik. Človek bi pričakoval, da se bode tudi višja deželna sodnija v Gradcu držala tega načela, saj velja omenjeni § 13. o. s. r. tudi za Štajersko. Ali Slovan obrača, nemška birokracija pa obrne, namreč tako, kakor je Nemcem ljubo. Tako je tudi v tem slučaju višja deželna sodnija v Gradcu potrdila sklep okrajne sodnije v Cmureku, in svojo odločbo utemeljila s tem, da jezikovne naredbe, ki urejujejo rabo slovensčine pri sodnijah, za okrajno sodnijo v Cmureku ne veljajo. Na Češkem veljajo torej samo zakoni, in ministerske naredbe so brez veljave, na Štajerskem pa veljajo samo ministerske naredbe, pa zakoni nimajo veljave, in če naredb ni, velja volja višje deželne sodnije v Gradcu, ki nikdar ne bo dovolila slovenskega uradovanja. Nemcem je to gotovo prav. G. dr. Pipuš se je proti sklepu višje deželne sodnije pritožil na pravosodno ministerstvo. Pa tudi temu se ni zdelo potrebno kaj ukreniti. Z naredbo od 5. julija 1898, št. 15.704 je isto samo vrnilo pritožbo, češ, da je v tej zadevi odločila višja deželna sodnija v Gradcu. Pravosodno ministerstvo ne reče ne bev ne mev, ampak se samo klanja odločbam višje deželne sodnije v Gradcu, dobro vedoč, da bode ta že vse tako ukrenila, kakor ugaja našim narodnim nasprotnikom. Od prebivalstva v cmureškem okraju pripada jedna tretjina slovenski narodnosti. Ti Slovenci prebivajo združeno v južnem delu okraja. Ni dvoma torej, da slovensčina ni samo na Štajerskem, ampak še posebej tudi v cmureškem okraju v deželi navaden jezik. Vendar pa sodnija ne sprejme vlog, ki so spisane slovenski. Za Slovence imajo toraj sodnije le ta pomen, da sme pridno plačevati davke, s katerimi se plačujejo stroški za sodnije. Pomoči Slovenec pri sodniji ne sme iskati. Tam ga nikdo ne posluša, on tam ne sme odpreti ust, za njega so vrata sodnije zaprta, celo na lastni domači zemlji, celo v prvi instanci, tem bolj v višjih instancah. Ali si moremo misliti še bolj žalostnih razmer v Evropi na koncu devetnajstega veka?

— (Shod kranjskih gasilnih društev.) Gasilna društva kranjska imela so včeraj povodom desetletnega obstanka deželne zaveze kranjskih gasilnih društev slavnostni shod v Ljubljani. Shoda udeležilo se je 57 gasilnih društev. Ob osmih zjutraj udeležili so se delegati maše v stolni cerkvi, ob devetih pa je bilo slavnostno zborovanje v dvorani starega strelišča. Predsedoval je načelnik zveze gosp. Fr. Doberlet, ki je, otvorivši zborovanje, predstavil zastopnika deželnega odbora, gospoda cesarskega svetnika Murnika in ljubljanskega župana gospoda Hribarja, ter se potem v kratkem ogovoru ozrl na dosedanje uspešno delovanje zaveze želeč jej tudi v prihodnje najlepšega uspeha. Slavnostni govor govoril je tajnik zaveze, gospod Fr. Trošt. Vsi narodi širne Avstrije, vsa društva in korporacije tekmujejo, kako bi kar najlepše proslavili petdesetletnico vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa. Tudi gasilci nečejo zaostati, marveč se hvala ležno spominjajo jubileja vladarja, za kojega vlade se je gasilstvo šele pričelo in bujno razvilo. Leta 1856. ustanovilo se je v Rohlicah na Češkem prvo prostovoljno gasilno društvo, a danes obstoji že na tisoče teh človekoljubnih društev, pripravljenih braniti in čuvati narodovo imetje uničujočega požara. Ni ga menda gasilnega društva na Kranjskem, ki bi povodom svojega ustanovljenja ne bilo prejelo

izdatne podpore od presvetlega cesarja, ki je tudi sicer s modrimi zakoni dal gasilstvu ono krepko podlago, na kateri more danes toli blagodejno delovati. Vsi gasilci pa povodom te slavnosti obljubijo, da bodo tudi v prihodnje z združenimi močmi izpolnjevali svojo dolžnost, ko se jih pokliče na pomoč. Govornik končal je s klicem „Slava presvetlemu cesarju“, kateremu klicu so se zborovalci navdušeno trikrat odzvali. — Načelnik zaveze predlagal je potem, naj se izvoli deputacija treh členov, ki naj se pokloni deželnemu predsedniku s prošnjo, da na najvišje mesto sporoči izraz udanosti kranjskih gasilcev. V to deputacijo bili so izvoljeni gospodje Doberlet, Ahčin in Guštin. Načelnik zaveze, gospod Doberlet, pozdravil je potem gospoda cesarskega svetnika Murnika kot zastopnika deželnega odbora in gospoda župana Hribarja, ki se je včeraj prvič udeležil zborovanja zaveze gasilnih društev. Dolgo vrsto let trudilo se je gasilno društvo ljubljansko, da dobi primeren dom za društvo in gasilno orodje, šele sedaj za županovanja vse-skozi skrbnega župana Hribarja se mu je ta želja izpolnila. Govornik izreče mu toplo zahvalo za ta dom, ki ne bo le na čast ljubljani, ampak celi deželi. Gospod cesarski svetnik Murnik, zahvalivši se za pozdrav g. načelnika, izjavi, da bode deželni odbor vselej rad podpiral zavezo gasilnih društev v izvrševanju lepe njene naloge. Le v združenju je moč in zatorej želi govornik, da bi kmalu vsa gasilna društva naše dežele pristopila zavezi. Gospod župan Hribar izrazi svoje veselje, da ima prihko, udeležiti se zborovanja slovenskih gasilcev, ki so na tako lep način proslavili danes cesarski jubilej. „Gospod načelnik — rekel je govornik — spominjal se je s toplimi besedami zgradbe mestnega doma, ki bo ob enem tudi dom gasilnega društva, a da se gradi ta dom, to ni moja zasluga; zahvala gre torej občinskemu svetu, ki je s tem, da je dovolil potrebni kredit za zgradbo, dokazal, da ve ceniti občekorisno delovanje gasilnega društva. Tudi jaz simpatizujem z našim gasilstvom in mu želim najlepšega razvoja. Mnogo ste storili v desetih letih obstanka zaveze; uspešno delovanje v preteklosti naj vam bode bodrilo za bodočnost!“ — Barji živioklici so sledili besedam gospoda župana. Tajnik zaveze, gospod Fr. Trošt, je poročal o delovanju z ozirom na desetletni obstanek zaveze gasilnih društev ter v kratkih potezah načrtal osnovo in razvoj zaveze. Danes obstoji na Kranjskem 98 gasilnih društev, od katerih jih je 84 že pristopilo zavezi, ki bode torej kmalu v resnici zaveza vseh gasilnih društev kranjskih. Poročilu blaginjskega gospoda Ahčina povzamemo, da je imela zaveza v času od 1. avgusta 1897 do 1. julija 1898 l. 1752 gld. 30 kr. dohodkov in isto toliko troškov. Devetero ponesrečenim gasilcem izplačalo se je 131 gld. podpore; stroški za „Gasila“ znašajo 497 gld. 1 kr., za pisarniške potrebe izdalo se je 207 gld., za tiskovine in poštnino 63 gld. 96 kr., za potnino zavezinim odborom 212 gld. 50 kr., nadzorni kom 139 gld. 2 kr., delegatom na Dunaj in v Lomost 160 gld., 341 gld. 81 kr. pa je blaginjskega prebitka. Poročili tajnika in blaginjskega vzel je občni zbor brez ugovora na znanje. Načelnik viško glinškega gasilnega društva, gospod Gorup, je predlagal, naj bi zaveza za svoje člene ustanovila bolniško blaginjo. Predlog izročil se je odboru, da se o njem posvetuje ter pri prihodnjem občnem zboru stavi primerne predloge. Končno vršila se je volitev zavezinega odbora. Izvoljeni so bili per acclamationem dosedanjí odborniki, in sicer gg. Ahčin, Doberlet, Fajdiga, Guštin, Juvančič, Papler, Petrič, Rütting, Stricelj in Trošt. Po občnem zboru bil je na Hafnerjevem vrtu skupen obed zavezinih delegatov.

— (Županskemu shodu) so došle naslednje brzojavke: Idrjari: Zaradi bolezni zadržan, kličem zbranim slovenskim županom v imenu mesta Idrjari krepki: živeli! Dragotin Lapajne. — Kranj: Svou pouč po horah slovinskih končime pranim, by slovinsky narod stale mohutnol a krásna Ljublana s nim. Vam, osvčđenemu pfiteli našeho naroda! Zdar ve vsem! Za 14 členů česke podružnice slovenskeho planinskeho društva: Chodounsky, Franta, Mareš, Prachensky. — Podnart: Kot odposlanec občine Kamna gorica vsled birme zadržan, udeležiti se shoda, želim po tej poti najboljšega uspeha. Lazar. — Pragersko: Občini Morje in Loka izražata telegrafično udanost presvetlemu cesarju in soglasje s sklepi glede vseučilišča in nadsodišča. Koren, župan. Hojnik, župan. — Rače: Občina Fram radi županove bolehnosti izraža telegrafično udanost presvetlemu cesarju in soglasje s sklepi, zlasti glede nadsodišča v Ljubljani, ako Gradec noče ravnopravnosti priznati. Župan Gert. — Solkan: Našim poslancem in vrlim slovenskim županom srčni pozdrav! Živela pravica! Rejec, župnik čepovanski, Kokošar, župnik sebrejski, Kodrič, kurat trnovski, Pahor, vikar kronberški, Rejec, župan sebrejski. — Nabrežina: Za proslavo vladarja in prosep našega naroda zborujočim kličemo: Na zdar! Nabrežinski rodoljubi. — Solkan: Bog blagoslovi posvetovanja slovenskih županov! Živeli! Primorski list. — Nabrežina: Slava presvetlemu cesarju! Čast prirediteljem in udeležencem! Odobrujem sklepe. Ivan Kralj, župan slivenski. — Kanal: Zadržan, čestitam shodu, želeč dober vsepeh. Župan Avški. — Pazin: Izvolite u ime občine Pazin primiti izraz naše najiskrenije zahvale na pozivu. Žalec, što ne mogu osobno prisustvovati

kod svečanosti, pridružujem se u duhu i nadam se, da će ovaj shod naše braće imati dobrih posledica i za ovaj protišteni hrvatsi narod. Dr. Kuretić, načelnik.

— (Nezgoda.) Sinoči je nepazljiv izvošček v Špitalskih ulicah povozil necega delavca, kateri je bil precej poškodovan.

— (Osebnost.) Pravni praktikant pri okr. sodišču v Kamniku, g. Ivan Benkovič, je imenovan avskultantom.

— (Klub dolenjskih biciklistov „Novo mesto“) priredi dne 28. avgusta 1898 izlet v Ribnico in Velike Lašče. Vzpored: 1. Dne 27. avgusta ob 6. uri zvečer odhod iz Novega mesta — kavarna; vožnja do Staregaloga 32 km. Prenočevanje v gostilni g. Eisenzopfa v Staremlogu. Kolesarji iz Ljubljane, Krškega, Kostanjevice, Mokronoga, St. Jerneja, Tolstegavrbha, Brežic, Celja, St. Jurja itd. blagovolijo priti 27. avgusta v Novo mesto do 5. ure popoldne; oni iz Karlovca, Metlike, Črnomlja, Semiča, Dvora, Trebnja, Zatičine, Toplice itd. pridružijo se na Dvoru ob 7. uri zvečer dne 27. avgusta v gostilni g. Klinca. 2. Dne 28. avgusta ob 7. uri zjutraj odhod iz Staregaloga v Ribnico. Vožnja 24 km. Kolesarji iz Žužemperka in eventualno drugi pridejo k izletnikom v gostilno g. Eisenzopfa. V Srednjivasi pri Kočevju pristopijo kolesarji iz Dolenjevasi, Sodražice, Ribnice, Velikih Laščah in event. drugi. Vožnja v Ribnico in po Ribnici. 3. Ob 9. uri zjutraj zbiranje v hotelu g. Arko, pozdrav, skupni obed, prosta zabava. 4. Ob 3. uri popoldne točno dirka iz Ribnice v Velike Lašče. Vzpored posebej! 5. Ob 4½. uri vožnja po Velikih Laščah, odstop v gostilni g. Hočevarja, pozdrav, naznanitev dirkinega rezultata in razdelitev dobitkov, prosta zabava. — 6. Ob 6½. uri na večer odhod do železniške postaje in čez Krko v Žužemperk; vožnja 33 km. V Žužemperku event. prenočevanje; vožnja Žužemperk-Novo mesto 24 km. Do Ribnice in Vel. Lašč pride se lahko z železnico trikrat na dan — isto tako se odide! Prosi se obilne udeležbe! Izlet vršil se bo le ob lepem vremenu! Gostje dobro došli!

— (Cesarska slavnost v Krškem) Deklamacija, katero je zložil dr. Mencinger, govori gđ. M. Gregorinova. Pri vseh točkah svira popolna vojaška godba. Vzpored koncerta dobival se bo na dan slavnosti. Vstopnina h koncertu: Za osebo 50 kr., za družino (3 osebe) 1 gld., vsaka oseba več plača 30 kr. Čisti dohodek namenjen je za ustanovitev glavnice v podporo revnih prebivalnikov.

— (Za Prešernov spominek) priredi Slovensko bralno društvo v Trzinu s svojim pevskim in tamburaškim zborom koncert v Begunjah v gostilni g. I. Avenika v nedeljo 28. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne. Ustopnina 20 kr. za osebo. Pri neugodnem vremenu se koncert preloži na nedeljo 4. septembra.

— (Šulvereinska šola na Slatini.) Nemški listi poročajo z zadovoljstvom, da osnuje nemški Šulverein na Slatini nemško šolo, in sicer s 1. novembrom. Namen tej šoli je, „bei der Bevölkerung die Kenntnis der deutschen Sprache zu verbreiten“, to se pravi, germanizovati slovensko dečo. „Ta gesposta“ javlja, da se je lov na slovenske otroke že začel. Pozor torej, slovenski rodoljubi! Ako stori vsak svojo narodno dolžnost, ne bo v tej ponemčevalnici nobenega slovenskega otroka.

— (Razglednice dopisnice) V današnjem listu priobčili smo oglas narodnega umetniškega zavoda S. Magolič v Celji, kateri priporoča v najčistejšem modernem svetlotisku razglednice v vsakem številu po jako nizkih cenah. Tudi za razglednice potrebne fotografije napravlja zavod brez plačno. — Ker so dandanes razglednice v jako ukusnih izvršitvah, posebno v družih krajih silno razširjene, ne smel bi tudi pri nas biti ni jeden kraj več brez njih. Ne moremo pa dovolj opozarjati, da se naj iste ne naročajo v sicer dragem, a malovrednem litografskem barvotisku, katere se vsiljujejo po židovskih agentih, kajti za razglednice jedino prikladen je čisti svetlotisek, kateri vspodablja kraj tak, kakoršen je v resnici. V sled tega priporočamo tudi mi občinstvu ta narodni zavod kar najtopleje. — Cene in pogoje pošilja na željo pismeno: S. Magolič, umetniški zavod v Celji.

— (Iredente ni!) V Gradiški so nekateri laški mladeniči hoteli povodom izleta goriške „Gimnastice“ razdeliti iredentistiško pesem, a policija je to pesem konfiskovala, tista policija, ki vedno zatrjuje, da na Goriškem iredente ni.

* (André živí?) Iz New-Yorka dohaja vest, da je Thistle, kapetan neke ladije, pri lovu na kite v sibirskih vodah ustrelil goloba, pri katerem je našel poročilo, da je André živ in zdrav ter da je došel na severni tečaj. V jednem peresu je vtisnjen pečat z Andréjevim imenom.

* (Ljubezen starke) V Berlinu je živel štiridesetleten delavec v divjem zakonu s sedemdesetletno staro, katere ga je tako ljubila, da mu ni pustila ničesar delati. Več let ga je vzdrževala s delom svojih rok, dok ni radi starosti onemogla. Teda se je hotel nje ljubimec osvoboditi, zato

jo je umoril. Redarstvo je prišlo zločinu na sled, vjelo je morilca v nekem berlinskem gledališču.

* (Blazni kolesarji.) V Parizu je priredil neki podjetnik v velodromu v bois de Boulogne dirko, ki je trajala neprestano 72 ur. Darila so znašala 300—2500 frankov in častna znamenja. Oglašilo se je 31 dirkačev, katerih 26 pa je mej dirko odstopilo ali pa odpadlo. Dirkači so se onesveščali, nekaj jih je celo zblaznelo. Zmagal je Amerikanec Karl Viljem Miller, ki je ostal celih 72 ur neprestano na kolesu ter je prevozil 1812 km.

* (Na ženitovanjskem potovanju.) V Positanu pri Sorrentu na Italijanskem stu prebivala početkom julija dva mlada zakonca. Hodila sta vsak dan na sprehod ob obali. Nekega večera pa se je vrnil soprog sam ter je pripovedoval, da mu je padla žena, ko si je zavezovala čevlje, z ograje v morje. In res so našli ženo mrtvo. Moža so zaprli, a čez 4 dni zopet izpustili, ker se ni moglo ničesar izkazati proti njemu. Sedaj pa so prišli člani neke banke v Sorrent, ki so povedali, da je bila mlada žena zavarovana za 250.000 frankov. Soprog, Possem, jo je bržčas sam pahnul v morje, da bi se polastil denarja.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 23. avgusta. Ministerski predsednik grof Thun, finančni minister dr. Kaizl in trgovinski minister dr. Bärnreither odpotujejo nocoj v Budimpešto, kjer se začne jutri pogajanja radi nagodbe. Ogerski ministri so imeli danes o nagodbi daljše posvetovanje, kateremu se pripisuje velika važnost.

Dunaj 23. avgusta. Višje sodišče je odbilo apelacijo magistratnega ravnatelja, kateri je bil obsojen radi zlorabe uradne oblasti, ker je v prostorih gremija trgovinskih uslužbencev izvršil hišno preiskavo, ne da bi bil v to opravičen. Magistratni ravnatelj je izvršil hišno preiskavo povodom volitve načelnika tega gremija, pri kateri je propadel dolgoletni krščansko-socialni načelnik in je bil na njegovo mesto izvoljen socialni demokrat.

Praga 23. avgusta. Češki katoliški shod, katerega se udeležujejo največ samo duhovniki in fevdalni aristokratje, se je izrekel za konfesionalno šolo.

Budimpešta 23. avgusta. „Pesti Naplo“ zatrjuje, da se mu poroča iz najzanesljivejšega vira, da je dunajska vlada že sklenila, preklicati jezikovne naredbe, ker upa, da reši s tem avstrijsko krizo. „P. N.“ pravi, da se jezikovne naredbe prekličejo že tekom prihodnjih dni.

London 23. avgusta. Mej Angleško in Špansko je nastal diplomatski konflikt. Angleška je protestovala proti temu, da je Španka v bližini Gibraltarja napravila večje utrdbe, na kar je Španka odgovorila, da napravlja utrdbe na svojem teritoriju, koder hoče.

Washington 23. avgusta. Vlada razglašja, da ne pošlje na Filipine novih vojakov.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.)

To učilišče se misli kot celoskupna sestavina trgovskega muzeja, da se bodo trgovske zbirke, kakor tudi knjižnica zavoda zato lahko porabile in slušateljem priliko dalo pregledati informacijsko poslovanje, s katerim se muzej že precej let bavi in katero se peča z dajanjem pojasnil in svetov o dobavi in spečavanju blaga, o kreditni zmožnosti inozemskih trdk, o carinskih in naknadnih razmerah itd. Ta združitev z muzejem ima še namen absolutne slušatelj pri njih prestopu v prakso seznaniti s primernimi trdkami in jih pri morebitnem delovanju v inozemstvu podpirati, pa tudi nadzorovati.

Smoter zavoda, ki se ima ustanoviti, meri na to, da se onemu, za mejnarodno delajoče kroge v trgovini in industriji določenemu naraščanju, pri katerem zraven občne prve trgovske omike v sedanjem času ne zadostuje kupčijska vajenost in praksa, nudi današnjim zahtevam tega stanu primerna izobrazba, ki se bo razširila, pa tudi omejila na vse strokovne znanosti, ki tvorijo pogoj za uspešno delovanje v inozemstvu.

Učna tvarina obsega torej poleg jezikovnega pouka, tičočega se popolne izvežbanosti najvažnejših trgovskih jezikov v govoru in pisavi, posebne za trgovanje merodajne predmete iz narodnogospodarskega znanstva in politike, pod skupnim imenom trgovsko-politične geografije združeno poučevanje o produkcijskih razmerah inozemstva, mejnarodni trgovski promet, različne kupčijske običaje in razmere na trgovskih, kakor tudi slednjič poznavanje blaga, ki naj bi, urejeno v posamezne industrijske stroke, razjasnevalo sestavo, porabo in predelavanje najvažnejših surovin, negotovih izdelkov in končnih izdelkov.

Ta ekonomično trgovinski del učne stvarine se bode po vzgledu seminarjev predaval in se name-rava vodstvo seminarjev izročiti ne samo teoretično izobraženim, ampak tudi že v praktičnem delovanju izkušnim močem, katerim bodo za posamezne po-drobnosti posebni strokovnjaki pridodeljeni, ki bodo poleg za dotični seminar po načrtu določene učne stvarine predavali posebna poglavja iz te stvarine.

Posamezni tečaji o predmetih, ki se bodo težko v okviru seminarjev obravnavali, bodo spopolnjevali izobrazbo.

Dela v vzorni pisarni bodo že pred vstopom v to šolo pridobljene znanosti z vajami o poslo-vodstvu, zlasti pod pridržkom izvoznih opravil na inozemskih trgoviščih, v dotičnem tujem jeziku do-polnjevala.

Šola bode sestajala iz dveh letnikov in pri-pravljalnega tečaja, v katerem so bodo oni aspi-rantje izobraževali, ki se pri vzprejemni skušnji za prvi letnik niso izkazali s potrebnim znanjem, vendar pa so pokazali primerno sposobnost z nadaljno izobrazbo.

To podlago organizacije sem jaz kakor tudi gospod minister za uk in bogočastje odobril, zlasti ker je učna stvarina omejena na malo, a za trgo-vino jako važnih strok in ker je res treba prilike, da se temeljito nauči najvažnejših trgovskih jezikov (angleški, francoski, španski in laški).

Ker bode vsled tega zavoda naša vsnaja trgo-vina lahko razpolagala s sposobnimi močmi, ki bodo tudi za naprej uživale stalno podporo trgo-vinskega muzeja, ki se peča s praktičnim pospeševanjem našega izvoza, sem prepričan, da se bo s tem zavod ustanovil, ki bo v okviru svojega delo-vanja, s tem, da nudi naraščajočemu trgovskemu stanu modernemu trgovanju primerne praktične vednosti, gotovo tudi sposoben pripraviti pot bo-dočemu razvoju naših mejnarodnih trgovinskih zvez.

(Dalje prih.)

Listnica uredništva.

Gospicam „dolenjskim kolesaricam“: Vašo ljubeznivo brzojavko, s katero izrekate gospici „Kolesarici“ za njen sobotni listek „Dame smejo kolesariti!“ svoje so-mišljenje in priznanje, smo prejeli ter smo jo poslali naši gđ. podlistkarici. Živele! Zdravo! — Gosp. Al. Minatti na Igu: Radi Vam potrdimo, da dopisa o pretepu v izanski fari niste Vi niti pisali niti povzročili. Dopis nam sploh ni došel z Iga, nego od drugod. Zdravi!

Izborna deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (386—25)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.
Telefon števil. 68.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. avgusta: Vida Poreber, delavčeva hči, 14 mes., Cerkvene ulice št. 21, jetika. — France Avbelj, čev-ljarjev sin, 2 mes., Poljanska cesta št. 34, jetika. — Angela Melihar, čevljarjeva hči, 6 mes., Vodmat št. 13, črevesni katar.
Dne 20. avgusta: Alojzij Bray, magacinerjev sin, 2 mes., Vodmat št. 98, črevesni katar.
V deželni bolnici:
Dne 16. avgusta: Ema Streitenberger, babica, 43 let, jetika.
Dne 18. avgusta: Tomaž Jereb, gostač, 83 let, srčna hiba.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Augst	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	741,6	20,4	sl. szah.	jasno	
23.	7. zjutraj	741,9	15,4	brezvetr.	megla	0,3
	2. popol.	740,4	26,0	sr. jug	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 20,9°, sa 27° nad normalom. — Včeraj popoldne kratka nevihta.

Dunajska borza.

dne 23. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	45	kr.
Avstrijska zlata renta	121	gld.	50	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	20	kr.
Ogerska zlata renta 4%	120	gld.	65	kr.
Ogerska krona renta 4%	98	gld.	50	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	908	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	359	gld.	—	kr.
London vista	120	gld.	05	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	82 1/2	kr.
30 mark	11	gld.	75	kr.
30 frankov	9	gld.	54	kr.
(italijanski bankovci	44	gld.	15	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	64	kr.

Dne 22. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	gld.	25	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	gld.	75	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	23	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	gld.	50	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	203	gld.	75	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	513	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	27 1/2	kr.

Zahvala.

Nemogoč, da se za mnogobrojne prisrčne do-kaze zveste in prijazne naklonjenosti mej dolgo, teško boleznijo in ob smrti svojega nepozabnega soproga

Karola Till-a

vsakemu posebej dostojno zahvalim, prosim vse ljube sorodnike in znanke, da tem potom sprej-mejo mojo najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo. Po-sebno mi je dolžnost, da se zahvalim za prebo-gate in krasne poklonjene vence in cvetke ter za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu slavni evan-gelski občini in p. n. društvom: filharmonični družbi, trgovskemu bolniškemu društvu in ljub-ljanskemu nemškemu telovadnemu društvu, prvi posebej še za ginljivo nagrobno petje.

(1284)

Roza Till.

Trgovski pomočnik

vešč v manufakturni in špecerijski trgovini, vzprejme se takoj. — Ponudbe na konsumno društvo v Ra-dečah pri Zidanem mostu. (1283—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linz, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregeca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pon-tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipaka, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. sju-traj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. ur 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—40)

Išče se za tukajšjo trgovino z deželnimi pridelki v vseh pisarničnih delih izurjen

komptoirist

s takojšnjim vstopom. Znanje slovenskega, nem-škega in italijanskega jezika neobhodno potrebno. Ponudbe pod „A. 100“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (1270—2)

Sprememba prodajalnice.

Usojam se častitemu p. n. občinstvu naznanjati, da sem se iz svoje dosedanje prodajalnice na **Starem trgu** z avgustovim terminom preselil in da bodem nadaljeval svojo

rokovičarsko in bandažno obrt

Pod Trančo števil. 1.

Zahvaljujoč se najtopleje za dosedaj izkazano zaupa-nje, prosim, da se mi isto ohrani tudi nadalje in se bodem potrudil s solidno in točno postrežbo zadovoljiti svoje p. n. naročnike. (1246—2)

Z velespoštovanjem udani

Anton Leutgeb
rokovičar in bandažist.

Razglednice v najtnejšem svetlotisku (Lichtdruck)

izvršuje po tako nizkih cenah, kakor nihče

S. Magolič v Celji. Fotogra-fije, potrebne za

razglednice, napravlja po naročni-kovi želji **brezplačno.**

Prvi oddis razglednice se pošlje poprej na ogled. — Naročila se izvršujejo najkasneje v štirih tednih. — Pogoji in cene pisмено.

(1273—1) **S. Magolič, umetniški zavod v Celji.**

Razglas.

Pri županstvu mestne občine Črnomelj oddati je s 1. oktobrom t. l.

služba občinskega tajnika

z letno plačo 400 gld.

Zahteva se znanje slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, ter izvežbanost v občinskem uradovanju. Prošnje s spričevali o dosedanjem službovanju in pravnosti vložiti je do 10. septembra t. l. pri pod-pisanem županstvu.

Prosilci s kavicjo imajo predstvo.

(1261—2)

Županstvo mestne občine Črnomelj

dne 12. avgusta 1898.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

A. 214/98/9.

Oklic.

(1272)

Na prošnjo **Jakoba Peternel-a z Bleda**, varuha nedoltno **Jo-sipine Jekler**, priglase dedice **Ane Jekler**, dovoljuje se prostovoljna, zavarovanim upnikom torej nekvarna

dražbena prodaja

v zapuščino **Ane Jekler** spadajočih zemljišč, in sicer:

- 1.) pod vl. št. 1 kat. obč. Bled nahajajočih se travnikov parcel št. 362, 363/1 in 363/3 kat. obč. Bled;
- 2.) pod vl. št. 2 kat. obč. Bled nahajajoče se stavbene parcele št. 19 s hišo št. 76 in vrtom parc. št. 363/4 kat. obč. Bled;
- 3.) pod vlož. št. 1 kat. obč. Bled nahajajočih se travnikov parc. št. 350 in 351/1 kat. obč. Bled.

Izklicna cena znaša za travnike pod 1.) po 5 gld. za kvadratni seženj, za travnika pod 3.) po 3 gld. za kvadratni seženj, za hišo in vrt pod 2.) pa skupaj 6500 gld.

Za izvršitev dražbe določa se jedini narok na dan

9. septembra 1898

ob 9. uri dopoludne na lici mesta na **Bledu** s pristavkom, da se bodo označena zemljišča prodala le za ali nad izklicno ceno.

Dražbeni pogoji, po katerih je zlasti položiti 20% kot varščino, leže tusodno na vpogled.

Pri istem varuhu vršila se bode ob jednem prostovoljna dražba v isto zapuščino spadajočih smrekovih in jelovih, v Mrzli dolini ležečih, 203^m merečih **hlodov**, ki se bodo izklicali za 609 gld. in prodali le za ali nad izklicno ceno proti takojšnjemu plačilu.

C. kr. okrajna sodnija v Radovljici

dne 18. avgusta 1898.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.